Onur Caymaz

YAZ TARİFESİ

metis

ONUR CAYMAZ

Yaz Tarifesi

Onur Caymaz 1977 doğumlu. Daha çok öykü ve şiirleriyle tanınan Caymaz, "Hayalperistanbul" adlı uzun öyküsüyle 1999 Gençlik Kitabevi Öykü Ödülü'nü, Kâh ve Rengi dosyasıyla 2000 Orhon Murat Arıburnu Şiir Ödülü'nü, "Nokta" adlı öyküsüyle 2002 Haldun Taner Öykü Ödülü ikinciliğini, *Bak Hâlâ Çok Güzelsin* ile 2005 Behçet Aysan Şiir Ödülü'nü ve *Sanki Yarın Nisan* ile 2006 Naim Tirali Öykü Ödülü'nü aldı. 1995 yılından beri *Adam Sanat, E, Kaçak Yayın, Varlık, Radikal Kitap, Radikal, Cumhuriyet Kitap* gibi çeşitli gazete ve dergilerde deneme ve makaleler yayımlamaktadır.

Diğer kitapları: *Toplu Öyküler* (Gençlik Kitabevi, 1999); *Kâh ve Rengi* (şiir, Hera, 2000); *Ezilmiş Leylâklar Kitabı* (öykü, Doğan, 2003); *Bak Hâlâ Çok Güzelsin* (şiir, Doğan, 2004); *Seni Hatırlatan Yıldızlar* (roman, Doğan, 2004); *Sanki Yarın Nisan* (öykü, Doğan, 2005); *Kalbin ve Tenin Bütün İstekleri* (öykü, Sel, 2008).

Metis Yayınları
İpek Sokak 9, 34433 Beyoğlu, İstanbul
Tel: 212 2454509 Faks: 212 2454519
e-posta: info@metiskitap.com
www.metiskitap.com

Metis Edebiyat
Yaz Tarifesi
Onur Caymaz

© Onur Caymaz, 2008
© Metis Yayınları, 2008

İlk Basım: Ocak 2009

Kapak Tasarımı: Semih Sökmen

Kapak Resmi: 1953 tarihli Istanbul şehir hatları vapur tarife kitapçığının kapağı.

Dizgi ve Baskı Öncesi Hazırlık:
Metis Yayıncılık Ltd.

Baskı ve Cilt:
Yaylacık Matbaacılık Ltd.
Fatih Sanayi Sitesi No: 12/197-203
Topkapı, İstanbul Tel: 212 5678003

ISBN-13: 978-975-342-710-4

Onur Caymaz

YAZ TARİFESİ

metis

Çocuklarca seçilenler; unutmayanlar, ananlar, sızlanmayanlar; dünyaya ve sevdiklerine kaptırdıkları şeylerin çetelesini tutmayanlar, hep kazançlı, hep borçlu çıkanlar son hesaplaşmada ... başka türlü davranamayacakları için o türlü davrananlar, inançlarını bedenlerine böylesine sindirenler, evlerine sığınılabilir arkadaşlar.

TOMRİS ÜYAR, *Gündökümleri*

onlar için

TREN BİLETİ

eğerçi köhne metâ'ız revacımız yokdur
revaca da o kadar ihtiyâcımız yokdur

NABİ EFENDİ

Yola Çıkarken

yeniden bir yolculuğa çıkıyorum özlem
Cemal Süreya'yı tekrar okumaya başladım
bir şeyi bitirip yeniden başlamak güzel
ağaçların yeşerirken çıkardığı sesi dinle de
üşüyorsa sen ört üstünü gökyüzünün
uzun zaman oldu, üşüyordur gazel

kırmızı bir gömlek nasıl durur üzerinde çocuk
on dört yaşımdan sevinerek bakacağım giysen
–uzun zaman oldu, bir bardak sudan sevinçler
tabldot yemek fişlerinden umutlar
minibüslerin gece ışıklarından aydınlıklar çıkarmadım–
ırmağa ışığını bilerek düşürüyor gencecik bir ay

pasosunu kaybetmiş bir öğrencinin
otobüste uğradığı haksızlık duygusunu
ne açıklayabilir günümüzde aşkı bilirsen

yeni bir hayatı yaşayacağım artık çırılçıplak keder
gizlenen herhangi bir duyguyu söylemek cüret
cesaret istiyor korkuya alışmak ve
tek başına hiçbir işe yaramıyor yalnız olmak

kırık tırnaklarının pembe ojelerinden
gemiler kalkıyor kim bilir nereye
her şeyin bir ruhu var görebilirsen
gece parklarının, tren pencerelerinin, gemilerin de
onları tanıyorsun çocukluğundan geçtiler
her şey bir ruh buluyor kendine geç ya da erken

sana anlatmak istediğim şeyler var ama uzak
bölüyorum topluyorum bağırıyorum böyle
değişmiyor ki hiçbir şey zaman geçiyor sadece
heyecanlı tutuk bir çocuktan örtük perdelerden
taşındığım evler kalmış hep nedense

yeniden bir yolculuğa çıkıyorum özlem
Cemal Süreya'yı tekrar okumaya başladım
her şeyi bitirip yeniden başlamak güzel

yani yeniden başlıyorum yaşamaya ayrılık
okunmaz olmuştur babamın taşındaki yazı
sevdiğim şarkıları üst üste dinliyorum binlerce kez
önceden fark etmiyordu çoğu azı

zeytinyağlı yemeğe özen gösteriyorum bir de
kestim içkiyi, bir hırkadan vazgeçemedim nicedir
–uzun zaman oldu biz büyümüşüz, onu anlıyorum
ben askere gittim mesela, evlendim, ayrıldım, kitaplar yazdım
seni çok üzmüşler, onu gördüm resimlerinden
biliyorum dünyanın da acıları var bizim de
yaşayacaklar–

ve sen de öğren, kışa doğru kesilince topraktan su
ötekiler yaşasın diye döker kendini yapraklar

kış 2004
Kozyatağı

Vapur Dumanı

bu kış çok üşüdüm
Çayır Apartmanı Tepe Sokak No: 7
rengârenk bir çocuk odasına
yığdım kitapları çocuğum yok
çıfıt çarşısından aldığım ucuz masa
ipleri ellerimde dağılan
bir eldiven

bir eldiven bir ele ne kadar uyarsa

bu kış çok üşüdüm
bir pazarcının ıslak ayakkabıları
rengârenk tezgâhları yorgun elleri
bir dolu defterim varmış kimsem yok
güz kontuydum, yanlış anlaşılmalar prensi
gözlerimde aşktan inen
ahşap merdiven

ahşap merdiven, evet sayın basamak
kendileri bir evden nereye iner

bu kış çok üşüdüm
elbet geçer, bahar olur bir şeyler
küçük oyuncaklar sanayi sitesi
kırgınlıklar defilesindeki manken
babam için yine bir kaç satır düşürdüm
bir kadına tek celsede yitik incelikler

hepsi bir vapur dumanı diyordum gelip geçer
ellerimi istasyondaki yaşlı adama uzatırken

iyi de bir vapur dumanı nereye gider...

kış 2005
Bayrampaşa

Sevmek Diye Bir Kelime

ve ben o şarkıyı çok severim
ve pencereler anneannemin evinden beri
ve kuşlar geçer sesinin üzerinden sabahları
ve elma en kırmızı halidir gerçeğin

kuru bir çeşme var yağmur altında
bu yağmur öyle yeni ki
savaş yorgunu şehirler göğsün
sonra göğsündeki bahçe, bahçedeki sarmaşık
sarmaşıktaki âşık sonra...
bence öyle yeni

nihavent ne müthiş bir kelimedir
gülün çocuk halidir, güzün eski bir tanışı
seninle geçen günler yıllar gibi öyle yeni ki
bütün güneşler birlikte geliyor yüzümüze
sesimize akıyor bütün sular

ah sevgilim bu şiiri içimden yazıyorum sana
içim öyle yeni ki
sevgilim vapurlara biniyorum yokluğunda
vapurlar elleri yüreğinde çocuktur
sevgilim çocuklar çok büyük
hatta daha büyüktür küçük çocuklar...

sevgilim diyorum
yirmi iki yaşında bir takvim yaprağı
takvim yaprakları dallarından koparak zamanın
binlerce yılı gösterirler düşerken
sevgilim Troya, sevgilim Sappho, sevgilim Helen
yani kırılmış akvaryum kırmızı balığını özlerken
yorgundur yelkovanı bir meydan saatinin,
hüzün Eskişehir'de bir ilçe gazetesidir
sevgilim, cumartesilerin en civcivli vaktinde

ve ben o şarkıyı çok severim
ve koyu kırmızı perdeleri var bir meyhanenin
ve kırgın bir yüzük baharlar açtırır parmağında
ve trenler neresi olursa olsun gurbete gider
ah gurbet bile... gurbet bile öyle yeni ki

bir şey yaptım ben, bir suç, bir yanlışlık değil
özlemeyi anıştıran kokun, sevişirken telaşla
bir elmayı ısırmak, karlı sabahlara uyanmak öpüşürken
sevgilim bütün işteş eylemlerimizde
kalbim bir bombalı pankart...

gel birlikte bakalım hayat kelimesiyle haytaya
ne kadar benziyor birbirine bazı şeyler
ben tüm otobüs duraklarında seni çok seviyorum
seni, pencereleri sevdiğim kadar
deniz diplerini sevdiğim kadar seni
diyorum ki kiraz en tatlı halidir gerçeğin
ve gerçek
ve otobüslerin yangın kokuları, akordeon günlükleri
ve koltukaltlarında ilkokul bahçeleri dağılırken
aşk öyle yeni ki

ah sevgilim bütün bulmacaların karelerinde
yazgısına asılı duran bütün notalarda
sevgilim ardımdan kapıyı kapadığında
telaşlı çocuk yüzünde, süt kokusu sabahın
sevgilim dolaylı tümleç, önlüğünde kalan tebeşir
etütler prensesi, kıymalı yumurtalar ustası
sevgilim seni düşününce duramıyorum
yeni bir isim buluyorum her şeye

sevgilim sen kuşlardan anlıyorsun ben matematikten
bu dize bile senden armağan
sen çoktan mezun olmuşsun
ben bütünlemeye kalmışım yeşil küpelerinden
sevgilim deniz kabukları yaralarından kalanlardır
denizin, öyle diyorlar bilmem neden

ve ben bu şarkıyı çok severim
ve nihaventtir kendileri...
aşk bir masaldır yağmurla söylenir
ve bu kırmızı perdeler aşktan beri

bir evin içinde kaç aydır gezinip duran bir peri...

güz 2005
Mecidiyeköy

Bir Gülüşün Tarihçesi

I
gülüşün
deniz kıyısı boyunca kuşlar
atılmamış tebrik kartları

bir hasta doğrulup yatağından
ilk kez sevinçle su içiyor

neler var bilmiyorum
gülüşünün değdiği yerlerde

II
gülüşün
ne garip, ayrılığın bile adı oluyor
ay ışığında salıncaklar

yanarak düşen yıldızlar var onda
kumlara devrilmiş mavi bisiklet

tenha kasabalarda gün batımları
çok uzaklara gitmeleri söylüyor

gülüşünde
açık bir sayfa usulca ürperiyor

yaz 2006
Mecidiyeköy

Kasımpatı

kasımpatı, seni çok düşünmüştüm dalımdayken
kuşların uykusuna dağılan yaprakları
bir gün ayılacak olmanın korkusunu...
ayrılacak olmanın, bunu bir de
o piyanonun sesini nasıl unuturum, yakamda eylül
uğultulu yağmurları, yangın tarihleri ezberlemiş adamları
solduğum tarifelerde beni bul, yakamda eylül
celplerde adım geçmiyor, aşk mektuplarında
tutanaklarda, davetiyelerde... rüzgârda adım geçmiyor
fotoğraflarda yaşlanıyor annem, babam nerde
nerde ayıldıydım, uyandığım nerde, ilk ses kimden geldi
kim uydu suya akıp giderek dupduru en önce
bunu bir de

seslerden vapurlar geçiyor dudaklar iskelesine
tınıyı biliyorum, eski bir kasabaya tayinim çıkıyor
faytonlar uçuşuyor, pencere kenarına taşınıyor yataklar
kimse hatırlamıyor beni bu yaz. sürgün, gözlerine
ah kasımpatı bazen yorgun şeyler düşünüyorum
elimi alnıma koyuyorum, sözgelimi bir kır kahvesinde
bir kadına bakıyorum, boynuna bahar gelmiş
donuyor ama içimdeki sinema perdesi
çok eskiden bir gün seçiyorsak ikimiz için
onu, sadece...

evet, güzlere doğru sarı bir yolcuyum işte
çardakların serinliğine bırakmışım gönlümü
kışı unutuyorum, pencereleri, uzuyor taş merdivenler
benim yerime başkası seçiyor şarkıları kasımpatı
apartman aralarını düşünüyorum yalnız kalınca
kalorifere yakın perdelerin hüznünü
en çok bir kadının ömrüme değen ayak parmaklarını
ürperip geri çekilen

çekilirken ateşe verdiği şehirlerde
yanan yerlerimin yangını ne çok sevdiğini bilse!

ah sadece bunu, bir bilse!

yaz 2006
Mecidiyeköy

Akşamın, Çocuklar...

böylece yüzüne bir dal çizerim
güzün uçurtması külrengi kuşlarla
konuşurken çakıl taşlarına vurur
sesinde suyun zamanı...
zaman, suyun kalbindeki çocuklar

bak, daralan ölçülerde bir şey var
büyüyen anlamlarda coşkulu uyum
farklı bir hatıra
o yeşil küpelerle baktığında
sırmalı düş aynalara

bildin mi onu
geceleri kar altında büyür
ağlar hep mavinin yazgısına
seni ilk o renkte gördüm ben
batmış gemi arınalarında, kartpostallarda

böylece gökten yüzüne küs düşer
utançtan kızaran üç elma
olgun bir üzümdür mesela konuşsan
sussan bir narın ilk gençliği
yani sezilen duyguda bir şey var

gör, kararan pazarlarda hamaldır çocuklar
ve meşeden fıçılarda saklanıyor konyak
böylece bir bakmışsın
akşamları ağırladığım sarnıçlar
küçücük bir ricadır:
ne olur bir on gün kadar elin elimde kal

gülerek yüzüme bakarken
tedirgin oluşum umrumda değil
karakollar değil, borsa tatilleri, aşk şiirleri
tüm çizgilerde hastalıklı bir yan
boş ver, dudaklarınla göğsüme mızıka çal

kıskanmalar yan flüt alınganlığım keman
bak, kayalıklarda hırçın kıpırdanışlar var
kandillerin altında susamlı bir uyku
yani beş bin yıl kadar yüzün yüzümde kal
gemilerde karanlığı ezber eden akşamdır çocuklar
senin o karanlıktan birkaç yıl alacağın var

kış 2006
Mecidiyeköy

Çilek Öğretmeni

Aşk Plak ve Kasetçilik firmasından bir armağan
bir armağan ki geceleri yıldızlar parlardı içinde
En Güzel Gülüşler Serisi'nden bir Türkçe öğretmeni
çiçek açan bir güzel kız, çilek kokan bir derse

iddiaya tutuşan dolaşık iki parmak
tüyleri birbirini okşayan iki kuş
iki sabah vapuru, hayata izinli iki memur
kadın, yorgancı camlarından düşler devşirir
adam, kalem odalarının muşamba sofralarında

yaldızlı dergilerin parlak beyazından uzakta
teksir makineleri ve sıcak fotokopi kâğıtlar
Aşk Film Yapımcılık Gururla Sunar
öğrencilerin âşık olduğu bir sevgili öğretmen

sensiz geçen günlerin içinden iki anı
aşktan eriyen şeker tanesi süt bardağında
localarda iki çocuk
bir düğünden kalan iki gelin çiçeği
ah ne kadar da ıssızdır aşksızken yazılan cümleler
iki yaslı din kitabı, iki kırgın peygamber

bazen yolda yürürken
omzundan bir yaprak düşer göğsüne
yemyeşil göğerir orada ekinler
önündeki vagonun peşinden gitmek istemeyen asi tren
pembeyi sevmeyen, rakıyı, klarneti
dudaktaki bene illet olan huysuz Çingene
toprakla bulutu birleştiren keskin şimşek
ve biri bile fazlayken iki hikâye
yani bir öğretmen... dersimiz Türkçe
Aşk Hayat Bilgisi kitabı ilk ünite

ilk kez bir öğretmene âşık oldum ömrümde
bana kimsenin bilmediği bir Türkçe öğretecek,
ikimizden biri ölürse diğeri hep onu arasın diye

güz 2005
Mecidiyeköy

Sonra?

bir gemi çizdim ayrılıklardan
kâğıtlar ıslandı
bir ağlamak ki sonra...

ayrılık yazıyorum şimdi durup dururken
o da ölülere benzer, yani yaşamaz
öylece tanımlar varlığını yoklukla
bir ağlamak ki sonra...

hiç yeri değilken anmanın
ne zaman bir sevincim olsa
dağ yolunda bir akşam buz içinde
elektrik tellerini keman eyleyip
düşüyor güzden kalan son yaprak da

bir ağlamak ki sorma...

kış 2006
Bayrampaşa

Çünkü Aşk

çünkü bilmiyordum böyle küçük olduğunu
odalar nasıl da soğumuş, eşyalar hâlâ sıcak
aşk gelip dokundu orta yerine gönlün
unutulan fener bekçisi, ince usul su yolu

çünkü balkonda geçen o yazı hiç unutmuyorum
pul defterlerini, kırık kiremitleri, deniz yıldızlarını
çocukken sevdiğim hayal arkadaşım, çok önceden
karpuzun suyu fanilama akacak kadar çocukken

çünkü çocuklar akşama doğru koşuyorlar
uçurtmalara mektup yazıyor çardakta birisi
bak ben hiç yılmıyorum bir kere dokundu
"Ayrılsak da" adlı bir plak, 1975, çizikti

çünkü bütün dünyayı istiyordum çiçekçilerden
erken yanan ışıkları vardı evlerin, sevgisiz yemekler
o etek sana çok yakışıyordu, bilirsin yakışır zaten
en sevilen dizeler seçkisi yapıyordu bacaklarından

çünkü garsonlar düğmelerini ilikler, terziler susar
Necatigil'den şiirler senindir, kahvenin köpüklüsü
sakladığım ne varsa kutular, kurdeleler, eski kitaplar
böyle uzak olduğunu hiç bilmiyordum

kış 2007
Maslak

Biri

böyle birisi
yüzünün taşlı yollarından, omzundaki yokuştan
denize varıyor nedense
sahilde ıslak kumlara bırakılmış
mavi bir bisiklet buluyor
biri
hem dul, hem bakir
yoksul bir semtin boynundaki atkı

böyle birisi
değişmedi hiç, senin için akşamlara
kurutulmuş çiçeklere, cigara kâğıtlarına
kuşlar çiziktiriyor, kanatsız kuşlar
aynalardan, asılı çamaşırlara vuran ışıktan
çıkmaz sokaklara çıkıyor
biri
hem akıllı, hem deli
bıçak yarası bir sokağın geniş alnındaki

böyle birisi
bir kelebekten ödünç sesiyle
sakalları, kırık kalemleri, ne çok idam
elini soktuğu yastığın altı üşümüş uyurken
korku üşümüş, kış üşümüş, uzakta
ölüp gidiyor herkes yaşarken
biri
hem pul, hem zarf
odasının neminden duvardaki yarımada

böyle birisi
hiç alışık değil gündüzlere, gönül işi
nicedir yaşamasız gecelerde yaşıyor
oyalı mendil, kırgın yazma
bir hastanın iç çekişi sanki
kendinin olmayan bir bulut taşıyor

biri: keman çiziği, kuş teleği, yosunlu dal
biri: çamaşır günleri, bayramlar, bahar gelmiş
biri: ay dökülüyor, hikâye çocukları, kanlı balerin
kurşun askerler ölüyor meydan savaşlarında

hem sen, hem ben...
çekilip gidiyor bir tanrı kendi göğünden

kış 2005
***K**ozyatağı*

Akşam Destanı

akşamları ne kalır günlerden bilirim
olsa olsa pencere önünde bir menekşe

çocuktur mesela bir renkte unutulmuş
kim ne bırakabilir böyle bir renge

akşam diyordun, işte oluyordu bir şiirde
trenler gidiyordu hep bir gönül gurbetine

Ankara oradaydı mesela saçımı hiç okşamadı
Eskişehir lacivert hırkasıyla bir üvey anne
bir gün yarınlar kuracak mıyız bizde
de ayrı aslında
çözdüğüm bir kurdeleydi İzmir'de

akşamlara ne kalır günlerden
yorgun balkon kapıları, mektupsuz bir ümit
ümitler neye yararsa...

sonunda böyle oluyormuş, insan hep yaralı
bir ses buluyor ve yaşıyor işte
ölülerinden ayrı, ölenlerle birlikte

akşam, içli bir türküden, solgun bir lokantadan
sessiz bir berberdir sevdalı, otellere düşer
yaralı kalkar hep içki masalarından
rakıdan da çöplenir ama en çok votkadan

yanarken bir muma durur cigarası çok zaman
kiliselere durur, haçlara, kadınlara, Rumca'ya
çiçeğe durur dalları nisan mayıs aylarında

bir gün bir kadının göğsüne düşmüştü başım
uyumuştum orada, yanan bir kâğıt kokusunda
iflah olmaz it, kırılgan hayta
görsel şiirle falan anlatılmaz, postmoderniteyle
bir gülüşü vardı o gün eski bir dostumun
anlatılmaz yalan dolu "büyük" şairlerle

akşam, dolmuş çeken taksilerden
kalaylı sahanlarda sucuklu yumurtadan
ellerinden pezevenklerin, sinema gişelerinden
fatura koçanlarından; sirkesinde piyazın
terzi sabunlarında, kırık pencerelerde akşam
nedense çoktan unuttuğum bir yazın...

akşamlara ne kalır günlerden
dizinde yattığım belki bir türkü
ablamın çeyizi, düğünü, mavi kravatım
bir süvariydim küçükken yeleler tüyler
bilemiyorum kanatlıydı belki de atım

ki caddelerden gelirler, çamaşırhanelerden
takvimlere cemre düşüren bahar günlerinden
eski birkaç kasetinden Grup Yorum'un
Damar dergisine abone olduğum on beş yaşımdan
yine bir gün uyumuştum yaşarken
bir daha uyanmadım
uzaklardan gelen bir zarfta yazıyordu adım

akşamları bir türkü oluyor, destan bırakıyor seyrana
Kaş'ta bir balkon bilirim uzanıp yıldızları öperdim
çiçek koyardım bir bardağın içine
aynalar vardı, gülerek uyanırdım kendime
çarşafın serinliği dolmuş kalbime
Kaş'ta bir balkon bilirim az sonra denize açılacaktım
bir balkon, ne zaman atlasam düşerdim
sevecen bir tanrının ellerine...

sonra Beşiktaş çarşısına doğru bir yokuş
yağmura soyunur orada akşamları veremli bir adam
Süslü Karakol'u Necatigil'in kebapçı şimdi
Behçet'le Metin'in külleri üstünde doyuyor halkımız
bakkal dükkânı hayal içindedir meyhane duruyor
mezar unutulur insanlarda anıda taşda, "da"lar ayrı
bir defterde olsun kalır belki adımız

ah sabahları ne kadar iyiydimde
de ayrı tabii, apak bir zambak bilirdim
çocuktum, kuşlar konardı omzuma akşamları
bir bağ bıçağım vardı sanki, bir asma ağacım
hiçbir okulun duvarından atlayıp kırmadım bacağımı
cam kırmadım, deniz kızı görmedim, kalp kırmadım

bir bağ bıçağım vardı da sanki, kendime kıydım...

bahar 2008
Beşiktaş

Adaçayının Aşkı

orada akşamın kıyısındaydım
sarışın ezgisinde çiçeğimin

–benim aklıma lodos geliyor, senin–

orada mavinin ürperen teninde
usul bir şarkı söylüyordu periler

–saçlarımı okşamıyor artık gece–

kadehimin elime acıdığını bilirdim
rüzgâra bırakılmış deniz kabukları

–bir çocuk nedir acaba göğe bakarken–

bağında üzüm saksısında karanfil
mektubumu meltem getiriyordu orada

–kimin eli bu güz ile güzel arasında–

çimenlere uzandığım bir zaman da oldu
yani türkümü yalnızca çocuklar bilir

–mutluluk, her şeyin yanından geçiyordu–

en iyisini yaşlı balıkçılar söylerdi ama
kekik, bin yıldır âşıkmış fakir kız adaçayına

–gün olur da gidersen, kırık bir plak...–

beride Bizans'ın surları vardı işte
kimsesiz istasyon, öksüz tren yolları

–ne yapalım, hepsini bağışladım, kendimi de...–

yaz 2008
Maslak

VAPUR JETONU

bahar geçtise n'ola, hazanı hoş görelim
zaman zamana erişmez, biz ânı hoş görelim

HEVESÎ

Aslı Gibidir

Aslı'ya, bir... Bir yol ağzında.

üç gün geçti yıllardır yok gibi
bir sesti oysa, günün solgun ışığından bir kesit
sessizliğe bürünmüş bir ölü dalga, Kerem gibidir
anı olur, bahar gelir kül olur yana yana
çağlanın çıktığı gündü diyelim
uzunca bir ayrılıktan sonra

basit şeyler için ödenmiş bedeller
kalbimdeki iyilikler...
misal, bir kitabı verdik matbaaya
başka bir kitap başladı yeniden

üç gün geçti hep o varmış gibi
Şişli'deydik ama sanki Viyana'da bir akşam
bira bahçeleri, isli yanık köprüler
duvarlarına melek resimleri çizilmiş yapılar
bulmuştum teninde, Hanımefendi Sokaklar

ayrılık, aramızda saçları liseli bir kızın
ay ışığında geceleri varmış, veda öpücükleri
balkona çıkıp Barış Manço'dan şarkılar söylermiş
ne yapsam da ebrusunda gül işleri, gülümseyişleri

üç gün geçti yüzüme düşen bir yaprak rengi
ölenlerin telefonlarını saklıyorum, pardon söylemem
bir gülün açarken hatırladıkları düşüyor aklıma
fakat işte sinemalar, işhanlarının tarihi, biralar
yeniden âşık olunur, bu ne demek, her şey güzel
sonra yine parmaklar, saçlar, başrolde kim
yani ipini kendi çeken bu hayal, pardon hayat
bana fazlaca dokunuyordu sevgilim

ayrılık aramızda yaz günleriymiş tenha
buruşuk ama tertemiz çamaşırlar
tokalara takılı kalmış saç telleri,
çekilmemiş ağrılı bir diş, kıyıyı nakışlayan yosun
Bitlis'te *bir askerin tren düdükleri*
şimdiye dek düzelttiğim, dizdiğim bütün kelimeler
ne diyeyim ki; bu aşk, bu hüzün, bu keder

basit şeyler için ödenmiş bedeller
kalbimdeki iyilikler...

şimdi bir kitabı verdik matbaaya
başka bir kitap başladı yeniden
üç gün oldu bir düş gibiymiş zaman, iyiyim
biliyorum bir ağaç aslı gibidir, benzemez hüzne
bir dal, asılı kalır da sessizliğe ölmez kimse
bir pencere Aslı gibidir yani, açılır uzak bir iskeleye
yakın dursan biraz daha, kendini, hayatı sevdirsen

üç gün geçti, üç yıl geçti sanki içimden...

bahar 2008
Beşiktaş

Bir S Destanı

tebessüm
biliyorsun S
sen vapurda indiğinde
ürperiyor ayaklarının altındaki parçası şehrin
ne kadar şanslıdır kaldırımı delen çiçek
orda çok sevilir de
kimse ulaşamaz erdenliğine

tesadüfe
bakar mısın S
bitmiş bir şeyle başlamamış arasında fark yok
nasıl da mesuttur yastık kılıfın
dolapların sıkılınca dantelinle konuşur
okşanmış bir şeyle okşanmamış arasında fark çok

tango
yaptın mı daha önce
gözlerinde Ankara başkent olurken
işgal ediliyor dudaklarında İstanbul
yeni bir direniş başlatıyor ellerim
nasıl da sevinçlidir dinlediğin şarkılar
annen saçını en son ne zaman taradı S
okuduğun romanda en çok kimlere âşık olur
genç ve güzel hanımlar

Tanrı
çok utanmıştır bahse girerim seni gördüğünde
sesindeki çarşılar, içindeki onmaz boşluk
taktığın yüzük âşık mıdır parmağına S
ben büyük sayfalara küçücük yazmayı öğrendim
yanmış pencerelerden özgür manzaralar kalır geriye

tokaların
ceplerimde dolanıyorum günlerdir
gözünde yıldızlardan gözyaşları
korkunç bir şeyle güzel bir şey arasında fark yok
ikisi de aynı şey S
sana en son ne zaman
kalpten bir şeker aldılar
öğretmenlerin ölür mü sen dersi dinlemediğinde

temenniyle
geçirdiğim günleri nasıl anlatsam S
kasaplardaki boncuk perdeler güzel
sabah otobüslerinde uyuyanlar, solgun peçeteler
çalışmak yorulmak ve erişmek tenindeki buğuya
sevinçli bir şeyle hüzünlü bir şey arasında fark yok
hak edilmeden yaşanıyorsa

telefonları
sevmiyorsun çünkü ses değil
ruh kaçıp gelmeli insanın içine
sen konuşuyorsun ya S dişlerin nasıl şanslı
susunca son titreyişinden kalan nefes
yorgun ses tellerinde
kafes kuşlarını anlayamıyorum
nü'ler çok üşür balkonlu evlerde
insanın kaybettiği bir şeyi bilmesine inanıyorum
ama farkındayım, bir şey değişmeyecek bilmese de

tekrarın
büyüsünü düşün S
misal güzel olur muydu semazenler tek bir kez dönse
sadece bir adım atmak gerekse yetişmek için
kalbine giden gemiye
çift sayı çıkmıyor tek sayıların çarpımından bile
nasıl çiçeklenir seni örten yorgan
üstelik örttüğü sadece teninse

ten mi
dedim fark etmemişim
işte getirdim seni anlatmaya yeter belki mor bir sabun
aklı temizliği yeni öğrenmiş o çocuğun yumuk elinde
tel toka, jilet yapılmış vapur ölüsü
belki bir ön kafiye, bir son kafiye
gözyaşı şişesi, enfiye
bir felçlinin yürümeye başladıktan sonra
ilan-ı aşk ettiği tekerlekli sandalye

tutku
evet kediler yalanıyor omzundaki bahçede
portakal nasıl da şarkılı kokar elinde soyulurken
nasıl da kendini anlatır dondurmanın içine sinmiş
irice bir vişne ıslak bir dile
toplanmaz diye öğrettilerdi ilkokulda elmayla armut
bütün tatlar toplanıyor en güzel yerinde
–erotik şiir değil bu, yine de yanlış anla S–
tabii ki el içlerinde ayak bileklerinde

teselli
Orta Anadolu'da bir patikadır elbette S
ama nasılsa anlar denizi tüm çobanlar
neyle fagot arasında fark yoktur
ruhu bilirsen
hem birkaç saat konuşsan herhangi biriyle
güzel şeyler söyleyecektir
minibüs şoförlerinden de şair çıkabilir
dergilere şiir gönderirlerse
bazen hiç kimse yokken dalgın bir odada
bütün dünya aniden dalabilir içeriye

t
ile başladı hep kıtalar farkındasındır
koca bir kıtanın açlığı elbette daha büyüktür
basit bir şairden
her şeydir bir insanın suskunluğu
sesi içindeki gürültüden küçükse
eskiden söylemişim, yine söylerim
bazen tüm şehri tek başına savunmak düşer
siperdeki son yaralı askere

kış 2005
Kozyatağı

Romantik

uzun bir romanmış hayat, öyle dediler
hani şu ciltlerce yazılmış büyük klasiklerden
yeniden okumak gerekir her cümleyi
değişik şeyler anlaşılır bazen
aynı sözcüklerden

tek şarkısı için bir kaseti almaya benzer
filmin en heyecanlı yerinde
bir çocuk çıkıp, herkes için kovboya küfreder
yırtarak perdeyi viran evlere
kimi kadınlar sadece güzel olmakla övünürler
kimileri kadın
boynundaki deniz yıldızı kolyeyle sen
sinemadaki çıkış kapısıydın

ne zamandı anımsamıyorum
bir balık kaçmıştı odamdaki akvaryumdan
yeni sular bulmuştu demek
yeni yaşamlar çıkarmıştı kıyıcı sessizliğinden

çilek reçeli kokuyordun bahar sabahı
yoksulluğa yeni bir umuttu bakışındaki meydan
Leman Sam'ı bilirsin
güler gibi olur hüzünlü şarkılar söylerken
neşeyle sevincin ortak arkadaşı
ince krizantem
o meydandan başlayan devrim
düşürüyor içimdeki devrik kralı

ne romandı anımsamıyorum
uzun bir zamanmış hayat öyle dediler

kış 2005
Kadıköy

Sevincin Ödevleri

şöyle düşün
sevinç gözyaşı diye bir deyim var
hüzünlü Türkçe'de
sevinç ile gözyaşı, ne iyi!
yan yanadır genelde

gülerek bakmayı denersen
evinin önünden geçen bir adam
her akşam, ağzında bir sap çiçekle

şöyle düşün
ev ödevleri vardır ilkokulda
bir de ışıl ışıl oyunlar, oyuncaklar
yalnızca dil değildir ki Türkçe
bazen küçüğünün terli sırtına
bez koyan iyimser bir anne

acıyı denedin mi hiç
bir kadının etekleri rüzgârdan uçar
Kadıköy İskelesi'nde

şöyle düşün
Fuzuli'nin divanında, belki de hepsinde
ben pek bilmesem de biri söylemişti
aynı anlama gelirmiş zaman ile rüzgâr
yani küçücük bir öpüşte bile
dağılıveren sevgili dakikalar
ayrılmayı denersen
tüm fallarda mutluluktan bir hale
yanma yine de biraz telve al sen
ay doğacak hanene

belki de bunlardır
İstanbul'u alırken *–almak neyse–*
üç tane atı varmış Fatih'in
en hızlısının adı Sevda
onun toynaklarıyla sökülmüş yerinden
kalbin

hadi diyelim öyle değil
masal olur yine de
vardır işte eğri yüzünde Fatih'in
bu Sevda, sirkte çalışan bir atmış
ömür kadar uzak bazı ülkelerde

her ayrılıkta
bir karanfil düşürürmüş ağzından
yere

yaz 2007
Maslak

Şarkıfelek

işte böyle çarkıfelek
kepenkler yavaşça indirilir
yankılanır handa klarnet sesi
rakı böyle terler çay bardağında
zeytin mutsuzdur domates yaz gülü
anasonla ıslanır gazete haberleri
fesleğen acıdan konuşur, çocuklar acıdan

bu kehribardır, bu ibrişim, bu mine çiçeği
güz budur, ökse budur, kuş buradan vurulur

işte böyle şarkıfelek
gülüşün geçer vitrin camlarından
eski bir gülüşün vardır, kedilerin sevdiği
dudakların tenteleri uçuşturur pazarlarda
siftah kalptir piyasalar kapanır
kırgındır parmakları veznedarların
kumaş böyle biçilir oğlum, peynir böyle kesilir
düşerken şarkı olur telek
hemen yanıverir düştüğü yerde

bu bordodur, bu nihavent, bu kuğu
bir kadını sevmeye buradan başlanır

işte böyle terkifelek
yas tatili başlar gece okullarında
nisan çocuktur, mayıs sevgili çocuk
şarap böyle kırmızıdır, nar böyle delirir
sesin vardır sonra sesinde kuşlar sevinir
erkekler taburcu olur kadınlardan
telvede ay görünür kısmet taşar falda
yüzün diyorduk geçenlerde
yüzünden konuşuyor yapraklar dalda

bu perdedir bu prova bu kırgın gala
her oyun hüzünle ezber edilir

bahar 2005
Moda

En Çok

yine de en çok kanatlar, gökyüzü kuşların
yeryüzü hüzünlü, dönerek bitir bu oyunu

en çok, masallara inanan çocuklar
balıkçılar, mezar taşlarındaki fotoğraflar
saçları mermerden şair heykelleri ya da
ama en çok inanmayı seven o güzel çocukların
düşlerine batmış kadırgalarda kör korsanlar
düş renkleri, bulanık resimler, içilmiş sigaralar

sonra bir keman hüzün konusunda hep haklı çıkar

en küçük dalgalarla bile yıkılan kumdan kalelerin
ama işte yine de kalelerin, ömrü sulara karışan
kim o kadar sevilmiştir, en delice özlenen kim
bakışlarını hayata karşı korumuş gözlerim
kelebekten etekler, içi yosun tutmuş sürahiler
nemli duvarlarda kalan eski yazı büyülerin

en çok, masalarda bırakılan çıkmamış biletlerin
ama yine de biletlerin...

yine de kanatlar işte, gökyüzü kimsenin
yeryüzünde ne kaldı, ölerek bitir bu oyunu

bahar 2007
Maslak

Bir Paket Gül Lokumuyla Van'a Gitmek

Asaf demiş ya
"*yalnızlık üşümektir*" diye
ben de Vanlı bir çocuğa
acıdan örülmüş bir kazak yerine
gül lokumu gönderiyorum
yanmış kuşlarla

iyi ya! gülü yüzüne sürsün
kar olsun ömrüne pudra şekeri
nasılsa üşüyeceğiz o kazakla

demiş ya Asaf
"*hiçbir şey bırakma yarına*"
bir gün öleceğim
mavi bir hırka olacak üzerimde
cenazeme çiçeksizler gelsin
geçkin kızlar, âşık emekliler
ömür yırtığı muhasebeciler gelsin
otobüs şoförleri
yıldız yağdıracağım üstlerine

kitaplarda, Vanlı çocuklarda
dağ istasyonlarında bir renk
bir renk ki sabahlara dek
yüreği denizin, yağmurun kızı
çok sevmiştim sizi
kirpik rengi gözden düşen
daldan düşen serçe hızı
"*sana geliyorum sadece sana*"
demişsin Asaf,
bununla başlamıştım ben aşka

iyi ya! gülü sesinize bırakın
bal olsun omzunuza pudra şekeri
nasılsa üşüyeceğiz bu romanda

"*sevmesini iyi bilirim, düşünmeyi öğrendim*
duydum nedir can vermeden ölmek"
ellerim birbiriyle görüşmez
parmaklarım dokunmaya küs
nicedir bir aylayla geziyorum başımda
karmakarışık bir çanta omzumdaki
yine de içimde lacivert bir süs
çıkıp bir sabah Van'a gidiyorum
"Görülmüştür" damgalı bir zarfın içinde

iyi ya! gülümü gönlünüze iliştirin
üşüyeceğim... elleriniz kalsın göğsümde

kış 2005
Moda

Kalbimi Yaktım

biraz anlamak için eski yerlerde durdum
bazı mahalle kahveleri *–yağmur yağıyordu hep–*
kaç viran bağ, alkol, biraz mimozalar
kaybettiğim anlamı bulmaya çalışırken
kalbimi yaktım. eriyen bir gemi sulara karıştı

iyiydi biraz, sarı tütüne alıştım, içime çekerek
kesinlikten kurtuldum, belirsiz bir yere akmış
saçları vardı uzun *–kasabalarda akşam–* gözleri kocamandı
bunun için telefon kulübelerinde ağladım *–akıp giden–*
bir kazak aldım kendime griydi *–çok şık! –*
siyahtı belki de *–ne fark eder–* renk, ışıktan bir yalandı
karşıdan karşıya geçerken hep gökyüzüne baktım
–geceler Üsküdar'dı– motorlardan en erken ben...
Çiçek Pasajı'nı göğsünün ortasındaki bir çiçek sandım

iyiydi biraz. içimin boşluğunda bir ayla vardı
belki papatya. biraz alışmaya çalıştım kalbime
o amansız yumruğa, yazılı tarihi yok birahanelerin
Samatya'nın, Tophane'nin, tren yollarının
oysa ağaçlar bile müzelerde envantere geçirilir
onu yaktım, külünden bir çiçek yakama takıldı

kalbimi yaktım, bir çocuk bütün trenleri kaçırdı
iyi değil mi biraz diye sordum, iyi diye ses verdiler
içi yaşlı adam, yaşlı adama göre daha çok sever
kahvaltılar mutsuz, öğlenleri bezgin, akşam oldu mu o eski
çocuktum. yüzümün ıssız yerlerine dokundular, tenimin

şimdi geride kalıyor savaşlar, yangın yerleri, ölenler
bir yaralı orada, sonra bin beş yüz yaralı daha *–sessiz günler–*
çiçekçilere prenses diye baktım, kraliçe, orospulara
para harcadım biraz, iyiydi, tütüne alıştım *–nargile cinleri–*
pulları ateşten dansöz elbiseleri denizin üzerinde
kalbimin boşluğuna yürüyen rüyaları vardı, işgal eden
bir pembe kolye *–çizik çizik bir kar yağışı–* içime dolardı
gözleri kocamandı, herkes gidiyordu, kalbimi yaktım
alevinden bir damla gömleğime sıçradı

sonra gelip giden neydi? şöyle uzaktan bir baktım *–hicran–*
öpüşürken çekilen neydi, kıyı ne, güz kimdir *–hazan–*
kuşlar nereye uçar, nereye akar ırmaklar, sözler nereye *–hüzün–*
üç kızıydı tanrının bunlar, ellere sor
eller parmakları neden böyle okşar...
kimin sonu oldum, kimlere son, kimleri çok sevdim
bir yerde oturmanın kuğusunu buldum *–masa örtüleri–*
bordoyu ikiye bölen elleri *–eller–*, uzun eski çay bahçeleri

yani şehir, sabahları sessiz uykudadır, olsun uyandım
tuvaletçilere madam, piyangoculara kont diye baktım
uzun kadınlar vardı, uzun huylar, baktıkça canım yandı
tenler yoldu, tenler hüzün, tenlerde ayrılıklar
vardı... ben dokunmadım. dokunsam kırılan...
baktıkça yol dönüştü, ışık dönüştü; keman dönüştü
küpelerin kirazdan yapıldığı bir mazi, kalbimi yaktım
izlerinden anneme bir sap menekşe
babama kulağımı çektiğindeki baygınlık
külü kaldı sevdiğim kadına

biraz anlamak için çocukluğumda durdum
paslı çanlar çaldı, mırıldanan bir şarkı, saçlar sonra
kaç küskünlük, kaç otobüs durağı, sabah ezanları
karanlık bir sokakta kaybolmadım hiç
var olmak değil, değil yok olmak
olmamış olmaktı dileğim, kimsenin, kimsesiz, kimler
kaç viran düşle, düşerken, düşmanken
tütünle, tüterken, tütsüsüz
kadınımla, yıkımlarla, sevgilerle
kaybettiğim beni bulmaya çalışırken
kalbimi yaktım

içimden kuşlar gökyüzüne...

bahar 2007
Bayrampaşa

Ahmet Erhan Rapsodisi

mavi treni bir başına arşınlayan adam
portakalın kokusu Mersin Garı'nda

Cunda'da bir yaz masası Ahmet Erhan
zeytindeki kekik, kerat cetveli devrimin

kavimsiz peygamber, kreponsuz çocuk bayramı
sarhoş martısı Deniz'in, nane likörlü votka

Cihangir'de yalnız iki şairdik Ahmet Erhan
kitaplığın önünde kadeh kaldırmıştık Aysan'a

Silivri'de kâğıttan bir kaplan, Türkçe derslerinin
devrik kralı, sigarayla yanmış bir palto, bir halı

bir kardır aslında, dizelere yağar Ahmet Erhan
biraz Ankara ayazıdır, biraz çiçekli erik dalı

hâlâ ölmüş eski arkadaşlarla görüşür
kimse geri gelmez ama sararmış bir harpten

biliyorsun ah Erhan
en çok zengin kafiye yoksuldur harften

bahar 2005
Kozyatağı

Özel İsimler Sözlüğü

şu son iki yılda ne kadar çok anı...
ama harika şeyler de oldu
erik ağaçlarına âşık oldum bir zaman
yazdan bardaklarda soğuk sular içtim
sonra bir sürü insan tanıdım
en çok birini sevdim (Bkz: Kış Geceleri)
göğsümde kuşlar uyuttum, külden kasabalar
olmaz bir çocuk sevinci
belki de olur (Bkz: Çiçekler Sözlüğü)

şu son iki yılda ne kadar çok...
ama muhteşem şeyler de...
örnek vereyim: Yangınlar Ansiklopedisi
terziler için Kumaş Kesme Biçimleri
patronların kâğıttan olduğu terziler
örnek: Yalnızlıklar Antolojisi
muhteşem şeyler yine de
vapurlardan hemen inmenin ustası

şu son iki yılda ne kadar...
sessizliğe uğradığım ikindiler vardı
biraları yarım bırakıp gitmenin
sinema perdelerini, meyhaneleri
yani Mutsuz Kadınların Mutsuz Erkekleri
ama düpedüz güzel şeyler de...
pembe bir hüzün tezgâhtarı bir yerlerde
örnek: Mavi Elmas Kolonyası
şişesi camdan, tırtıklıdır
hiçbir yerde yoktur ama
bulunur belki de

şu son iki yılda ne...
ama kavuştuğum şeyler de oldu
kabarelerde bayram, sirklerde bir sevinç
güzel şarkılar oldu sonra kirazdan küpeler
Beyoğlu'na uğradığım bir akşam
yakalanıp götürüldüm, gür saçların
ne kadar çok muhteşem şeyler
örnekse seviştim, öpüştüm çimenlerle
yapraklarla örtündüm
Ay Gölü diye bir İzmir sineması
şu son iki yılda bir şeyler başladı
başka bir şeyler
çok başka

birçok şey de bitti ama

kış 2006
Bayrampaşa

Kesintisiz Devrim

az önce külden bir kuş sürüsü geçti
üzerinden uçarak ıslak çatıların
bu geçiş söylenmeyen sözler gibiydi
değişmezliğini biliyordum yaşanmışın

aynı soru: ayrılık an mı, zaman mı

kahvedeki yanık masa örtüsünde
kupa kızı nasıl da yalnızdı az önce
umut her zaman bir yol bulur denir
maça valesi vardı birisinin elinde

aynı soru hep, yaman eşkıya:
hayat neden kirlenir?

bunlar da eski günlerimdi benim
yalnız sabahlarım, dost olduğum kuşlar
otelin isli lambası, sokakları unutmadım
askerdeyken mektuplar alırdım rüzgârdan
o kâğıt gemiyi unutmadım, istasyonu
küçük ama güzel bir nottaki imla hatası

neden ama neden, zorlu eşkıya!
nasıl görülürdü bir körün rüyası

az önce yaz, unutulmuş bir kadın resmiydi
geçip gitti her şey, bir ortaçağdan geçip gittim
kesintisiz bir devrimdi aşk ve uçurtmalar
soylu eşkıya! gurbetin akşamlarına benzerdim

hep aynı soru,
yoruldum artık yok mu sonu

sonra kesintisiz bir devrim gibi
cevabın yakıcılığı

cevabın yakıcılığı...

güz 2008
Maslak

Yazdan Kalan Öpüşler

rüzgârı unuttum, kırmızı bir atkı
yaz, yorgun bir tarife... her yere gidiliyor yazdan
kilisedeki vitraylar, sinema locaları
pullar dökülüyor sedeften ilçe postanelerine
yaz, bir er mektubu
neydi unuttum. bir şeylere gülüyordun orada
çocuktum bir gün, ah diyordum
ah bazı yağmurlardan sonra akşam olmasa
uzanıp ıslak camları öpüyordum

sahibi ölünce bir köşeye atılan terliklerin
birbirine uzanamayan hüznüydü yaz
nota defterlerine yazılmış dizelerdi
otobüste şeftali yiyen o kadını unuttum
komşu düğünlerinde dansa kalkılan günlerdi
suçsuzken bile özür dileyen çocukluğum
buz tutmuş bir dönme dolap...
dudaklarımı silemiyorum harflerden, otogar
bir asker fotoğrafı, orta kahve törenleri
sonra fal açıyor kirpiklerin
kahvedeki telveden, faldan öpüyordum

o nedir, bir mektup mu
masada kâğıt, kalem, çay bardağı
bardakta kaşığı unutmuşsun üç asır var
dokunup kalmış tanrısı zamanın
mermer o yüzden böyle beyazdır
kelebekler ölüyor, mumlar yanmış, *İzmirlere gidelim*
o yüzden bir mızıka çalınsa yazdır
bir şarkıyı çok seviyordun orada, hangisiydi unuttum
nakaratından öpüyordum

öyle oluyor canımın içi
bazı ağaçlar unutuluyor kış gelince, örnekse manolya
yaz, saçlarını tarıyor çarşıların
elinden tutmuş meyhanelerin, istasyonlar biliyor...
Büyükada, Viranbağ, Elif Mualla diye bir kadın
şair fotoğrafları duruyor masasında
anı olmuş hepsi, pansiyona dönüyorduk
huzurevinin bahçesinde, bir adam el sallıyordu
bütün yaz böyle geçti canımın içi
dingin, karanlık bir güz gelecek şimdi

orada bir şeye gülüyordun, gülüşünden öpüyordum...

yaz 2008
Maslak

anı hoş tut garîbindir efendim işte biz gittik
gönül derler ser-i kûyunda bir divânemiz kaldı

HAYALÎ

2004 - 2008

İçindekiler

TREN BİLETİ
Yola Çıkarken 11
Vapur Dumanı 14
Sevmek Diye Bir Kelime 16
Bir Gülüşün Tarihçesi 20
Kasımpatı 22
Akşamın, Çocuklar... 24
Çilek Öğretmeni 26
Sonra? 28
Çünkü Aşk 29
Biri 30
Akşam Destanı 32
Adaçayının Aşkı 36

VAPUR JETONU
Aslı Gibidir 41
Bir S Destanı 44
Romantik 49
Sevincin Ödevleri 51
Şarkıfelek 53
En Çok 55
Bir Paket Gül Lokumuyla Van'a Gitmek 56
Kalbimi Yaktım 58
Ahmet Erhan Rapsodisi 61
Özel İsimler Sözlüğü 62
Kesintisiz Devrim 64
Yazdan Kalan Öpüşler 66

METİS'TEN ŞİİRLER

Ahmed Arif, Hasretinden Prangalar Eskittim

•

Başo, Kelebek Düşleri

•

Bejan Matur Koleksiyonu
Ayın Büyüttüğü Oğullar
İbrahim'in Beni Terketmesi
Onun Çölünde
Rüzgâr Dolu Konaklar
Tanrı Görmesin Harflerimi

•

Birhan Keskin Koleksiyonu
Ba
Kim Bağışlayacak Beni
Y'ol

•

Didem Madak, Pulbiber Mahallesi

•

Hüseyin Kıran, Madde Kara

•

Levent Yılmaz, Sonülke

•

Meltem Ahıska, Havalandırma

Murathan Mungan Koleksiyonu
Başkalarının Gecesi
Dağ
Erkekler İçin Divan
Eski 45'likler
Eteğimdeki Taşlar
Kum Saati
Li Rojhilatê Dilê Min
Metal
Mırıldandıklarım
Mürekkep Balığı
Oda, Poster ve Şeylerin Kederi
Ornayra
Osmanlıya dair Hikâyat
Oyunlar İntiharlar Şarkılar
Sahtiyan
Timsah Sokak Şiirleri
Yaz Geçer
Yaz Sinemaları

•

Orhan Kâhyaoğlu, Rahimdeki Ot

•

Oruç Aruoba Koleksiyonu
Doğançay'ın Çınarları
Geç Gelen Ağıtlar
kesik esin/tiler
Meşe Fısıltıları
ol/an
sayıklamalar

•

Yücel Kayıran, Çalgın

Onur Caymaz

YAZ TARİFESİ

metis